

Úvodní stránka > Rodinné věci a dědictví > Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí

Nestaňte se rodičem únoscem a zjistěte si, jak převážet své dítě přes hranice zákonným způsobem.

Zkušenosti ukazují, že v mnohých případech dochází k neoprávněnému přemístění nebo nevrácení (zadržování) dětí v důsledku nedostatečné informovanosti tzv. rodiče-únosce. Rodiče obecně neznají podmínky, za jakých se mohou se svými dětmi pohybovat přes hranice, či příslušné kroky, které mají podniknout, aby mohli se svými dětmi cestovat do zahraničí v souladu se zákonem.

Chcete-li získat podrobné informace o právu některého členského státu, zvolte si jeho vlaječku.

Poslední aktualizace: 30/05/2023

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Belgie

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Podle belgických právních předpisů je právo změnit místo pobytu nezletilé osoby vázáno na rodičovskou odpovědnost. Změnit místo bydliště dítěte je tedy oprávněna pouze osoba (jsou tedy oprávněny pouze osoby), která má (které mají) ve vztahu k dítěti rodičovskou odpovědnost.

Bez ohledu na osobní stav rodičů a na to, zda žijí spolu, či nikoli, v zásadě platí, že rodiče vykonávají rodičovskou odpovědnost společně v zájmu dítěte (viz články 373 a 374 občanského zákoníku).

Nicméně v případě rozluky rodičů lze požádat soud o výjimku ze zásady společného výkonu rodičovské odpovědnosti. Výkon rodičovské odpovědnosti svěřený jednomu z rodičů na základě soudního rozhodnutí tedy bude považován za výlučný. V případě výlučného výkonu rodičovské odpovědnosti mohou být rodiči nesoucímu tuto odpovědnost svěřeny veškerá práva v rámci rodičovské odpovědnosti, včetně volby místa pobytu dítěte; dítě tedy může být přemístěno do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče. I v takových případech může být nicméně rodiči, jemuž nebyla svěřena rodičovská odpovědnost, přiznáno právo na osobní styk s dítětem. Soudce však může upravit výlučný výkon rodičovské odpovědnosti tak, že stanoví pro některá rozhodnutí týkající se dítěte výjimky, kdy je vyžadován souhlas druhého rodiče. Jedním z těchto rozhodnutí, která jsou přijímána společně v rámci výlučného výkonu rodičovské odpovědnosti jedním z rodičů, může být volba místa bydliště dítěte.

Kromě toho je třeba uvést, že v případě, že se na dítě vztahuje ochranné rozhodnutí, jež stanoví změnu podmínek výkonu rodičovské odpovědnosti, má takové rozhodnutí přednost. Může tak nastat možnost, kdy žádný z rodičů není oprávněn přemístit dítě do jiného státu.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Pokud rodičovskou odpovědnost vykonávají společně oba rodiče, vyžaduje se pro změnu pobytu společného dítěte souhlas obou rodičů.

Pokud rodičovskou odpovědnost vykonává výlučně jeden z rodičů, avšak s výjimkou pro některá rozhodnutí, jako je volba bydliště dítěte, vyžaduje se souhlas druhého rodiče. Nicméně, ve vztahu ke třetím osobám jednajícím v dobré víře se uplatní domněnka rodičovského souhlasu.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Pokud není mezi osobami, které vykonávají rodičovskou odpovědnost, dosaženo souhlasu ohledně místa bydliště jejich společného dítěte, o povolení přemístění dítěte do jiného státu rozhoduje místně příslušný soud.

Na příslušný soud se může *a priori* obrátit rodič vykonávající společnou rodičovskou odpovědnost, pokud očekává rozhodnutí, se kterým nesouhlasí. Rodič vykonávající společně rodičovskou odpovědnost může rovněž podat opravný prostředek *a posteriori* s cílem napadnout rozhodnutí již přijaté druhým rodičem.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Pokud je rodičovská odpovědnost svěřena jednomu z rodičů, může dítě do jiného státu za účelem prázdninového pobytu dočasně přemístit pouze rodič mající takovou odpovědnost.

Rodič, který vůči dítěti nevykonává rodičovskou odpovědnost, avšak má právo na osobní styk s dítětem, může toto dítě přemístit do zahraničí pouze s předběžným písemným souhlasem osoby, která vykonává rodičovskou odpovědnost, nebo s výslovným souhlasem příslušného soudu.

Pokud rodičovskou odpovědnost vykonávají oba rodiče společně a nebylo vydáno žádné rozhodnutí upravující otázku pobytu dítěte, právo na vycestování do zahraničí s dítětem mají oba rodiče. Místo bydliště dítěte nicméně nelze měnit.

Konečně, pokud bylo vydáno soudní rozhodnutí upravující podmínky pobytu dítěte, je každý z rodičů oprávněn vycestovat s dítětem pouze po dobu jeho pobytu, není-li to soudem výslovně zakázáno.

V těchto dvou posledně uvedených případech však může být vhodné, aby rodič, který cestuje s dítětem, měl u sebe povolení k vycestování opatřené podpisem druhého rodiče, s cílem předejít případným potížím.

Poslední aktualizace: 10/01/2018

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Bulharsko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Vykonávají-li rodičovskou péči oba rodiče společně a samostatně, předpokládá se, že společně rozhodují o přemístění dítěte do jiného státu.

Nežijí-li rodiče ve společné domácnosti, mohou se dohodnout na místě bydliště dítěte, péči o dítě a styku s dítětem a obrátit se na soud příslušný pro místo současného pobytu dítěte, aby jejich dohodu schválil.

Nemohou-li rodiče dospět k dohodě, řeší spor okresní soud příslušný pro místo současného pobytu dítěte, který rozhodne o místě bydliště dítěte, výkonu práva péče o dítě a právu na styk s dítětem.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Bez ohledu na skutečnost, zda rodiče vykonávají právo péče společně nebo zda soud schválil dohodu či vydal rozhodnutí, kterým přiznává výkon práv pouze jednomu z rodičů a stanoví místo bydliště dítěte u tohoto rodiče, je v případě přemístění dítěte z území Bulharska nezbytný také souhlas rodiče, který právo péče nevykonává, a tento souhlas je třeba udělit písemně s notářsky ověřeným podpisem rodiče (§ 76 bod 9 zákona o bulharských osobních dokladech (*Zakon za bulgarskite lichni dokumenti*)).

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Pokud rodiče nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, řeší se spor podle § 127a zákona o rodině (*Semeen kodeks*), a jestliže nesouhlasí s místem bydliště dítěte, použije se postup podle § 127 odst. 2 nebo § 59 zákona o rodině.

Pokud soud nahradí souhlas rodiče s vydáním cestovního dokladu a s přemístěním dítěte do jiného státu (bez ohledu na dobu trvání cesty), vyžaduje se existence zvlášť chráněného zájmu dítěte, je-li přemístěno do jiného státu, což zase vyžaduje povolení tohoto přemístění po stanovenou dobu, do určeného státu nebo států v identifikovatelném rozmezí (např. členských států Evropské unie), nebo pro neomezený počet cest během stanoveného období, avšak rovněž do určených států.

V souladu se závaznými pokyny k výkladu práva uvedenými v interpretačním rozhodnutí č. 1/2016 ze dne 3. července 2017 ve věci výkladu č. 1 v seznamu pléna občanskoprávního kolegia Nejvyššího kasačního soudu pro rok 2016 nemůže soud nahradit s konečnou platností souhlas rodiče a povolit vycestování na neomezenou dobu a na blíže neurčené území.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Zákon o bulharských osobních dokladech vyžaduje souhlas rodiče, který dítě nedoprovází, s vycestováním udělený prostřednictvím prohlášení ve formě notářského zápisu, a to bez ohledu na konkrétní okolnosti přemístění dítěte do jiného státu.

Toto vycestování může být dočasné, načež se dítě vrátí do Bulharska, aniž by přemístilo své bydliště do jiného státu. Jestliže dítě cestuje do zahraničí za účelem výletu, prázdninového pobytu, návštěvy příbuzných, studia, kulturních nebo sportovních akcí, soutěží, zdravotní péče atd. a strany se nedohodnou, posoudí důvod žádosti soud. Není-li důvod se domnívat, že dítěti hrozí konkrétní a reálné riziko, stanoví soud parametry povolení. V případech dočasného přemístění dítěte do jiného státu je sotva pravděpodobné, že by právo dítěte vycestovat bylo v rozporu s právem rodiče na styk s dítětem, a i v případě, že by takový rozpor nastal, má se za to, že je-li vycestování v nejlepším zájmu dítěte, dotčený rodič takovému dočasnému omezení svých práv toleruje.

Účelem vycestování může být také přemístění bydliště dítěte do jiného státu. Při posuzování záležitostí týkajících se přemístění dítěte do jiného státu a vydání potřebných osobních dokladů by soud neměl připustit, aby jeho souhlas s vycestováním zahrnoval přemístění bydliště dítěte, není-li k žádosti o vydání povolení připojena žádost o přemístění bydliště dítěte. Rozhodnutí o místu bydliště dítěte zohledňuje nejlepší zájem dítěte, pokud jde o začlenění do rodiny a sociálního prostředí, a předpokládá dlouhodobou povahu usazení.

Poslední aktualizace: 22/07/2020

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Česko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Pokud nemá rodič souhlas druhého rodiče s přemístěním dítěte, měl by mít souhlas soudu.

Nedohodnou-li se rodiče při výkonu rodičovské odpovědnosti v záležitosti, která je pro dítě významná zejména se zřetelem k jeho zájmu, rozhodne na návrh rodiče soud (§ 877 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění). Za významnou záležitost se považuje též přemístění dítěte do zahraničí.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Pokud jde o dlouhodobé přemístění dítěte (nikoli např. dovolená), je vždy třeba souhlasu druhého rodiče, pokud nebyla jeho rodičovská odpovědnost omezena nebo jí nebyl zbaven. Souhlas rodiče je nezbytný v případech, kdy již bylo o úpravě rodičovské zodpovědnosti (péči o dítě) soudem rozhodnuto i v případech, kdy žádné rozhodnutí o péči o dítě neexistuje. Neexistuje rozdíl mezi rodiči-manželými a rodiči, kteří manželé nejsou.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Pokud druhý rodič s přemístěním nesouhlasí, je třeba, aby jeho souhlas nahradil soud (§ 877 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění).

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Ne, dočasné přemístění např. za účelem prázdninového pobytu dítěte s jedním z rodičů obvykle nelze považovat za významnou záležitost ve smyslu § 877 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v platném znění.

Poslední aktualizace: 09/11/2020

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Německo

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Otázka, kde má dítě trvale pobývat, je součástí práva určit místo pobytu dítěte, a tudíž i faktického výkonu péče o dítě (§ 1631 odst. 1 občanského zákoníku – *Bürgerliches Gesetzbuch* – BGB), která je podle § 1626 odst. 1 BGB spolu se správou majetku dítěte součástí rodičovské zodpovědnosti.

Tato otázka představuje – na rozdíl například od situace kratší dovolené v některé sousední evropské zemi – záležitost zásadního významu ve smyslu § 1687 odst. 1 bodu 1 BGB, která vyžaduje vzájemnou dohodu obou rodičů, pokud oba společně vykonávají rodičovskou zodpovědnost. Jeden z rodičů se proto může bez souhlasu druhého z rodičů přestěhovat s dítětem do zahraničí pouze tehdy, má-li dítě ve své výlučné péči nebo mu alespoň přísluší výlučné právo na rozhodnutí o místě bydliště dítěte.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Souhlas druhého z rodičů s přestěhováním dítěte je nezbytný v případě, že rodiče sdílejí rodičovskou zodpovědnost (právo na rozhodnutí o místě bydliště dítěte) (viz rovněž odpověď na otázku č. 1).

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Přemístění dítěte je zákonné tehdy, když je dítě ve výlučné péči rodiče, který se s tímto dítětem stěhuje, nebo když má tento rodič výlučné právo na rozhodnutí o místě bydliště dítěte.

Není-li tomu tak, může při neshodách rodičů soud pro záležitosti rodinného práva v této otázce na návrh jednoho z rodičů podle § 1628 BGB přiznat právo rozhodnout o přestěhování jednomu z rodičů. Soud by přitom měl vydat takové rozhodnutí, které bude se zřetelem k faktickým okolnostem a možnostem a oprávněným zájmům zúčastněných stran nejlépe zohledňovat blaho dítěte (§ 1697a BGB).

Kromě toho může kterýkoli rodič, který žije odloučeně ve smyslu § 1671 odst. 1 BGD, podat u soudu pro záležitosti rodinného práva návrh, aby úplná rodičovská zodpovědnost nebo částečná rodičovská zodpovědnost – například právo určit místo pobytu dítěte – byla přiznána výhradně jemu. Soud této žádosti vyhoví v případě, že s ní druhý z rodičů souhlasí, pokud se dítě ve věku nejméně 14 let nevysloví proti, nebo pokud lze očekávat, že (částečné) zrušení společné rodičovské zodpovědnosti a její (částečné) přiznání navrhovateli nejlépe zohledňuje blaho dítěte. Pakliže soud žádosti vyhoví, může dotýčný rodič sám rozhodnout o místě pobytu svého dítěte.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Má-li jeden rodič dítě ve výlučné péči, může své dítě bez dalšího přemístit i krátkodobě do zahraničí.

Jsou-li naopak ke společné péči oprávněni oba rodiče, musejí o této otázce rozhodnout v zásadě společně (§ 1627 BGB). Žijí-li rodiče oprávnění ke společné péči odloučeně, musejí rozhodnout společně v případě, že plánovaná cesta představuje nikoli záležitost každodenního života, nýbrž záležitost zásadního významu (§ 1687 odst. 1 bod 1 BGB). Rodič, u něhož má dítě obvyklé bydliště, má výlučnou rozhodovací pravomoc v záležitostech každodenního života (§ 1687 odst. 1 bod 2 BGB). Druhý rodič může podle § 1687 odst. 1 bodu 4 BGB samostatně rozhodnout pouze v záležitostech skutečné péče. Zákon přitom nestanoví, kdy se jedná o záležitost zásadního významu a kdy se jedná o záležitosti každodenního života nebo záležitosti skutečné péče. O tom je třeba rozhodnout v konkrétním případě. V zásadě jak rodič, u něhož má dítě obvyklé bydliště, tak rodič, který má právo na styk s dítětem, mohou samostatně rozhodnout o otázce dočasného pobytu v zahraničí, pokud se nejedná o cestu do odlehlých oblastí nebo do oblastí politických nepokojů. V každém případě musí však rodič, který má právo na styk s dítětem, primárně zodpovědného rodiče předem informovat o cíli cesty. Primárně zodpovědný rodič může samostatně rozhodnout o rutinní lékařské péči. Má-li být dítě za účelem lékařské péče převezeno do jiné země, zpravidla by se to nemělo považovat za záležitost rutinní lékařské péče.

Rodič, který nemá rodičovskou zodpovědnost, nemá právo určit místo pobytu dítěte. V době styku s dítětem má podle § 1687a BGB stejné pravomoci jako rodič se společnou rodičovskou zodpovědností, u něhož nemá dítě obvyklé bydliště (§ 1687 odst. 1 bod 4).

Poslední aktualizace: 02/11/2023

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Estonsko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Rodiče mají obvykle společnou rodičovskou odpovědnost, což znamená, že oba rodiče vykonávají rodičovskou odpovědnost společně a jednomyslně s přihlédnutím k celkovému blahu dítěte. Důležitou zásadou je, že rodiče vykonávají rodičovskou odpovědnost stejně, tj. mají s ohledem na své děti stejná práva a povinnosti. Rodičovská odpovědnost zahrnuje právo rozhodnout o místě bydliště dítěte, včetně toho, zda může dítě vycestovat do zahraničí.

Mají-li tudíž rodiče společnou rodičovskou odpovědnost, mají oba stejné právo rozhodnout o tom, zda dítě může být přemístěno do jiné země, či nikoli.

Obecným pravidlem proto je, že bez souhlasu druhého rodiče nemůže být dítě přemístěno do zahraničí.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Mají-li rodiče společnou rodičovskou odpovědnost, obecnou zásadou je to, že je vždy nutný souhlas druhého rodiče.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Pokud rodiče při výkonu rodičovské odpovědnosti nedospějí k dohodě ohledně záležitosti, která je pro dítě významná (což může zahrnovat i přemístění dítěte do jiného státu, je-li to nutné), může soud udělit jednomu z rodičů právo rozhodnout v této věci.

Pokud tudíž jeden z rodičů nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je to nutné, může si druhý rodič vyžádat svolení soudu, který v daném případě vydá nezávislé rozhodnutí ohledně přemístění dítěte do jiného státu. Soud může rodiči, jemuž bylo uděleno právo rozhodnout v určité věci, uložit dodatečné povinnosti.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Mají-li rodiče společnou rodičovskou odpovědnost, použijí se stejná pravidla bez ohledu na dobu trvání či důvod rozhodnutí o místě bydliště dítěte. Pokud není společná rodičovská odpovědnost ukončena nebo pokud soud například neudělí jednomu z rodičů právo rozhodnout o místě bydliště dítěte, mají oba rodiče i nadále stejné právo rozhodovat o dočasném nebo trvalém přemístění dítěte do jiného státu.

Poslední aktualizace: 22/02/2024

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Irsko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Pokud druhý rodič nevykonává rodičovskou odpovědnost (*guardianship*) a pokud nebyl vydán soudní zákaz přemístění dítěte bez souhlasu druhého rodiče. Pokud před přemístěním dítěte/děti z dané jurisdikce nebyla podána soudní žádost o výkon rodičovské odpovědnosti, svření do péče nebo povolení styku s dítětem.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Pokud druhý rodič vykonává rodičovskou odpovědnost vůči dítěti

a/nebo

pokud přemístění dítěte ovlivňuje právo péče o dítě a/nebo právo styku s dítětem

a/nebo

pokud soudní příkaz výslovně stanovil, že před přemístěním dítěte do jiného státu je zapotřebí souhlas druhého rodiče nebo jiné jmenované strany.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Lze podat soudní žádost o povolení zákonného přemístění dítěte.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Ano.

Poslední aktualizace: 16/04/2024

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani

Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Řecko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Rodič může v souladu se zákonem přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče v případě, že je rodič přemísťující dítě výlučným nositelem rodičovské zodpovědnosti, přičemž musí být vždy splněna podmínka, že se takovým přemístěním nenaruší právo dítěte na kontakt s druhým rodičem.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

V případě, že jsou nositeli rodičovské zodpovědnosti oba rodiče.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Jeli přemístění dítěte nezbytné, avšak druhý rodič s takovým krokem nesouhlasí, přísluší soudu, aby danou situaci zvážil s ohledem na zájmy dítěte a rozhodl, zda se přemístění může uskutečnit, či nikoli.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Výše uvedená pravidla pro povinný souhlas druhého manžela, se uplatní bez ohledu na to, zda je přemístění do jiného státu dočasné za účelem trávení volného času, nebo trvalé.

Poslední aktualizace: 06/07/2017

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Upozorňujeme, že výchozí [es](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady: [en](#)

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Španělsko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Mají-li rodiče výlučnou rodičovskou odpovědnost, tj. práva a povinnosti rodičů ve vztahu k nesamostatným dětem. V případě rozpadu vztahu je toto zcela nezávislé na právu péče o dítě a právu na styk s dítětem.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Mají-li rodiče sdílenou rodičovskou odpovědnost bez ohledu na to, který rodič má právo styku s dítětem a který má právo péče o dítě.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Je-li nutný souhlas druhého rodiče, nepanuje však shoda a tento rodič odmítne souhlas udělit, musí přemístění schválit justiční orgán.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Pravidla pro dočasné přemístění nejsou stejná jako v případě trvalého přemístění. Pokud jde o přemístění dítěte za účelem běžné zdravotní péče, na dovolenou apod., o tom rozhoduje rodič, se kterým je dítě v té době, bez ohledu na to, zda má právo péče o dítě nebo právo na styk s dítětem, přičemž je nutno dodržet dobu styku nebo návštěvy dítěte u každého z rodičů. Nositeli rodičovské odpovědnosti musí být schválena pouze důležitá rozhodnutí týkající se života dítěte, jako je například trvalé přemístění.

Potvrzení o vzájemném souhlasu obou rodičů, že nezletilá osoba může opustit území státu, lze předložit na stanici civilní stráže (*Puesto de la Guardia Civil*) nebo na národní policejní stanici (*Comisaría de Policía Nacional*). Je nutné použít jeden z následujících formulářů:

https://www.guardiacivil.es/documentos/pdfs/autorizacion_menor_extranjero/PRC_197953_Formulario_declaracion_firmada_permiso_viaje_fuer.pdf nebo https://sede.policia.gob.es/portalCiudadano/_es/tramites_ciudadania_documentacionviajar.php.

Poslední aktualizace: 11/03/2024

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Francie

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Pokud rodiče mají dítě ve společné péči (jsou nositeli společné rodičovské odpovědnosti), může každý z nich s výjimkou zvláštních okolností vycestovat s dítětem bez výslovného souhlasu druhého rodiče. Jestliže však jeden z rodičů výslovně odmítne souhlas udělit a není možné dospět k dohodě, je třeba podat soudu pro rodinné záležitosti návrh za účelem vyřešení sporu.

Pokud rodiče vykonávají rodičovskou odpovědnost společně, nemůže jeden z nich sám bez souhlasu druhého rodiče rozhodnout o tom, že se s dítětem trvale přestěhuje do cizí země.

Jestliže je nositel rodičovské odpovědnosti pouze jeden z rodičů, není souhlas druhého rodiče nutný, a to bez ohledu na to, zda se jedná o prázdninový pobyt, nebo o přestěhování do cizí země. Musí však druhého rodiče informovat podle ustanovení článku 373-2-1 občanského zákoníku (*code civil*), podle něhož musí být rodič, který rodičovskou odpovědnost nevykonává, informován o důležitých rozhodnutích ovlivňujících život dítěte.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Námítka proti vycestování z území (*opposition à sortie de territoire*) nebo zákaz vycestování z území (*interdiction de sortie de territoire*)

Nesouhlasí-li jeden z rodičů s tím, aby druhý rodič přemístil dítě do zahraničí, může – pokud rovněž vykonává rodičovskou odpovědnost – podat na prefektuře námítku proti vycestování z území, jež je platná po dobu 15 dnů, a/nebo se může u soudu pro rodinné záležitosti domáhat zákazu vycestování z území bez svolení obou rodičů (článek 373-2-6 občanského zákoníku), který je platný do doby, než dítě dosáhne plnoletosti, na dobu určitou nebo do vydání nového rozhodnutí. Uložení zákazu vycestování z území bez svolení obou rodičů brání tomu, aby dítě vycestovalo ze země. Rodiče mohou nicméně vyjádřit souhlas ad hoc, pokud jde o konkrétní případ vycestování dítěte, samotného nebo s jedním z rodičů, učiněním prohlášení u příslušných donucovacích orgánů (*police judiciaire*) (obvykle pět dnů před vycestováním). Pokud jeden z rodičů odmítne toto prohlášení učinit, může se druhý rodič domáhat u soudu zrušení zákazu vycestování z území nebo udělení souhlasu ad hoc umožňujícího dítěti ze země vycestovat.

Přemístění za účelem změny bydliště:

I v případě neexistence námitky proti vycestování z území nebo zákazu vycestování z území je nutný souhlas druhého rodiče, je-li cílem přemístění dítěte do jiného státu změna jeho bydliště, ledaže rodič, který o přemístění usiluje, je nositelem výlučné rodičovské odpovědnosti. Jedině v tomto případě se mohou přemístit i bez souhlasu druhého rodiče, musí jej však informovat o této významné změně pro dítě.

Jestliže rodič nerespektuje neudělení souhlasu druhým rodičem, může tento požádat o navrácení dítěte na základě protiprávního přemístění podle Haagské úmluvy ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí. Řízení musí být zahájeno ve státě, do něhož bylo dítě přemístěno, v případě potřeby s pomocí ústředních orgánů zřízených úmluvou.

Bez ohledu na povahu přemístění a s výjimkou zvláštních případů zákazu vycestování z území a námitky proti vycestování z území je třeba mít na paměti, že se od rodiče, který s dítětem opouští danou zemi, nevyžaduje, aby prokázal výslovný souhlas druhého rodiče, neboť ve vztahu ke třetím osobám se předpokládá, že tímto souhlasem disponuje.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Pokud jeden z rodičů vykonávajících rodičovskou odpovědnost odmítne udělit souhlas s vycestováním, může rodič, který usiluje o přemístění dítěte, zahájit řízení u soudu pro rodinné záležitosti, jenž může vydat povolení umožňující dítěti zemi opustit. Totéž platí v případě, kdy bylo dítěti zakázáno vycestovat z území bez svolení obou rodičů.

Stejně tak v případě, kdy přemístění dítěte ve skutečnosti představuje změnu bydliště, musí rodič, který si přeje se s dítětem přestěhovat, v případě odmítnutí druhého rodiče vykonávajícího rodičovskou odpovědnost zahájit řízení u soudu pro rodinné záležitosti v místě bydliště dítěte ještě předtím, než dojde k přemístění.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Jak je uvedeno výše, je třeba rozlišovat mezi dočasným a trvalým přemístěním. Odkazuje se na výše uvedené body.

Poslední aktualizace: 08/03/2022

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Upozorňujeme, že výchozí verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Chorvatsko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Co se týče okolností, za nichž může rodič zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče, je nezbytné rozlišovat mezi následujícími situacemi:

a) když rodič, s nímž dítě žije, chce zákonně přemístit dítě do jiného státu, a

b) když rodič, s nímž dítě nežije, ale s nímž má dítě osobní vztah, chce zákonně přemístit dítě do jiného státu.

a) Rodič, s nímž dítě žije, může po rozvodu v rámci každodenní rodičovské péče o dítě zákonně přemístit dítě do jiného státu (např. na jednodenní výlet) za podmínky, že to neohrozí právo druhého rodiče na vytvoření osobního vztahu s dítětem, jak je uvedeno v člancích 95 a 119 rodinného soudního řádu (*Obiteljski zakon*) (*Narodne Novine* (NN; Úřední věstník Chorvatské republiky), č. 103/15 a 98/19, dále jen ObZ 2015). To znamená, že bez ohledu na to, zda jsou za péči a výchovu dítěte rodiče zodpovědní společně, nebo samostatně, oba mají právo samostatně činit každodenní rozhodnutí týkající se dítěte, když je dítě v jejich péči (článek 110 ObZ 2015). Pokud jsou rodiče po rozvodu společně zodpovědní za péči a výchovu dítěte (článek 104 ObZ 2015), pak musí být rozhodnutí, která jsou pro dítě důležitá, činěna souhlasně (článek 108 ObZ 2015). S ohledem na to, že příležitostná cesta do jiné země (např. jednodenní výlet) nepředstavuje záměr změnit trvalé či přechodné bydliště dítěte a proto nespadá do taxativního výčtu podstatných individuálních práv dítěte, jak je uvedeno v článku 100 ObZ 2015, uplatní se ustanovení čl. 99 odst. 2 ObZ 2015 přiměřeně. Totéž platí v případě, kdy má rodič, s nímž dítě žije po rozvodu, částečnou individuální rodičovskou odpovědnost (článek 105 ObZ 2015). Avšak v případě, že má rodič, s nímž dítě po rozvodu žije, na základě soudního příkazu výlučnou rodičovskou odpovědnost za výchovu dítěte, nepotřebuje souhlas druhého rodiče za účelem dočasného přemístění dítěte do jiného státu (čl. 105 odst. 5 ObZ 2015).

b) Pokud se rodič, s nímž dítě po rozvodu nežije, ale s nímž dítě udržuje osobní vztah, rozhodne zákonně přemístit dítě do jiného státu, může to učinit za podmínky, že se jedná o přechodný pobyt v jiné zemi (např. jednodenní výlet), který se uskuteční v době, kdy má tento rodič právo udržovat přímý osobní styk s dítětem (článek 121 ObZ 2015), a za podmínky, že toto právo není zakázáno nebo omezeno soudním příkazem (články 123–126 ObZ 2015). To znamená, že bez ohledu na skutečnost, zda jsou za péči a výchovu dítěte rodiče zodpovědní společně nebo samostatně, oba mají právo samostatně činit každodenní rozhodnutí týkající se dítěte, když je dítě v jejich péči (článek 110 ObZ 2015). Pokud jsou rodiče po rozvodu společně zodpovědní za péči a výchovu dítěte (článek 104 ObZ 2015), pak musí být rozhodnutí, která jsou pro dítě důležitá, činěna souhlasně (článek 108 ObZ 2015). Vzhledem k tomu, že dočasný pobyt v jiném státě v době, kdy má rodič právo udržovat přímý osobní styk s dítětem (např. jednodenní výlet), nepředstavuje záměr změnit trvalé či přechodné bydliště dítěte, a nespadá tedy do taxativního výčtu podstatných individuálních práv dítěte, jak je uvedeno v článku 100 ObZ 2015, uplatní se přiměřeně ustanovení čl. 99 odst. 2 ObZ 2015. To stejné platí v případě, kdy má rodič, s nímž dítě po rozvodu žije, částečnou individuální rodičovskou odpovědnost (článek 105 ObZ 2015), protože rodič budoucí přímý osobní vztah s dítětem má volnost a právo zastupovat dítě v každodenních záležitostech v době, kdy je dítě v jeho či její péči (podle článků 110 a 112 a ve spojení s čl. 105 odst. 1 ObZ 2015).

V těchto situacích je nezbytné zdůraznit důležitost ustanovení článku 111 ObZ 2015. To znamená, že bez ohledu na to, zda mají společnou nebo individuální rodičovskou odpovědnost, jsou povinni si vzájemně vyměňovat informace o dítěti, což zahrnuje informace o možném přemístění dítěte do zahraničí. Stejně jako se jedná o zákonnou povinnost rodičů, překročení státních hranic vyžaduje osobní a další doklady, které si musí dítě nebo příslušný rodič vzít s sebou. V případě, že bude mít jeden z rodičů pocit, že by druhý rodič mohl takového dočasného odvezení dítěte zneužít, může soud požádat o nařízení jednoho z opatření stanovených v článku 418 ObZ 2015 v mimosoudním řízení, aby bylo zajištěno, že bude vynuceno rozhodnutí o styku rodiče s dítětem, nebo o nařízení jednoho z opatření stanovených v článku 419 ObZ 2015, které zaručí bezpečný návrat dítěte.

Nejvhodnějším řešením je situace, kdy se rodiče společně dohodnou na těchto a podobných otázkách, které potom mohou upravit ve své dohodě o společné rodičovské péči (čl. 106 odst. 3 ObZ 15).

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Případné (trvalé) přemístění dítěte do jiného státu za účelem změny trvalého nebo přechodného bydliště dítěte vyžaduje souhlas obou rodičů. Bez ohledu na to, zda jsou rodiče společně zodpovědní za péči o dítě a jeho výchovu nebo zda jeden z nich má částečnou osobní odpovědnost, rodič, který dítě přemístit do

jiného státu, a tím změni trvalé nebo přechodné bydliště dítěte, si k tomu musí obstarat písemný souhlas druhého rodiče (články 100 a 108 ObZ 2015). Pokud má však rodič, s nímž dítě po rozvodu žije, výhradní rodičovskou odpovědnost, nepotřebuje souhlas druhého rodiče s přemístěním dítěte do jiného státu za účelem změny trvalého nebo přechodného bydliště dítěte (čl. 105 odst. 5 ObZ 15).

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Pokud chce rodič přemístit dítě do jiného státu, a tím změnit trvalé nebo přechodné bydliště dítěte a není schopen si obstarat písemný souhlas druhého rodiče, pak soud v mimosoudním řízení rozhodne, co je v nejlepším zájmu dítěte v dané situaci (čl. 100 odst. 5 a čl. 478 odst. 1 ObZ 2015). Před zahájením tohoto mimosoudního řízení musí proběhnout povinná mimosoudní mediace. Během ní se odborníci z odboru sociální ochrany dětí pokusí pomoci rodičům dosáhnout dohody v dané věci (článek 481 ObZ 2015 – mimosoudní řízení s povinnou mediací jako procesní podmínka pro zahájení řízení podle čl. 100 odst. 5 ObZ 2015). Pokud v průběhu povinné mediace nejsou rodiče schopni dosáhnout dohody, záležitost rozhodne soud v mimosoudním řízení, které se bude zaměřovat zejména na: věk a názor dítěte, právo dítěte na styk s druhým rodičem, ochotu a připravenost rodičů spolupracovat při výkonu svých rodičovských práv a povinností, osobní situaci rodičů, vzdálenost mezi místy trvalého a přechodného bydliště rodičů a místem, kam by se dítě mohlo přestěhovat, na dopravní spojení mezi těmito místy a na právo rodiče na svobodu pohybu (článek 484 ObZ 2015).

Je však nutné zdůraznit, že pokud má jeden z rodičů výlučnou rodičovskou odpovědnost za dítě, nepotřebuje souhlas druhého rodiče k tomu, aby mohl přemístit dítě do jiného státu za účelem změny trvalého nebo přechodného bydliště dítěte, tj. v takovém případě nemá nesouhlas druhého rodiče žádný právní účinek (čl. 105 odst. 5 ObZ 2015).

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Jak je uvedeno v odpovědích na otázky č. 1 až 3, ObZ 2015 upravuje rodičovská práva a povinnosti odlišně, a to v závislosti na tom, zda se jedná o dočasné přemístění dítěte do jiného státu (např. jednodenní výlet, který neohrožuje práva druhého rodiče) nebo o trvalé přemístění dítěte do jiného státu za účelem změny místa trvalého nebo dočasného bydliště dítěte.

Poslední aktualizace: 13/04/2022

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Itálie

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Rodič může dítě přemístit do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče nebo proti jeho vůli, pokud je nositelem výlučné rodičovské zodpovědnosti za dítě nebo pokud přemístění povolí soud.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Jsou-li oba rodiče nositeli rodičovské zodpovědnosti a mají dítě ve společné péči, vyžaduje se souhlas obou rodičů s přemístěním dítěte do jiného státu.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Jestliže druhý rodič s přemístěním dítěte nesouhlasí nebo proti němu vznesl námitku, rodič, který chce dítě přemístit, musí požádat o svolení soud, kterým může být opatrovnícký soud v místě bydliště nezletilého dítěte nebo soud, u kterého probíhá řízení ve věci rodičovské zodpovědnosti.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

V případě dočasného přemístění dítěte do zahraničí je nezbytné ověřit důvod přemístění. Pokud se jedná o krátkodobý prázdninový pobyt, lze mít za to, že věc spadá do běžného chodu záležitostí a není třeba získat souhlas obou rodičů.

Pokud k dočasnému přemístění existuje závažný důvod, například za účelem zdravotní péče, vyžaduje se souhlas obou rodičů, kteří jsou nositeli rodičovské zodpovědnosti. V případě neshody rozhodne v dané záležitosti soud.

Poslední aktualizace: 29/05/2024

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Kypr

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Rodič, do jehož výlučné péče bylo dítě svěřeno, může dítě zákonně přemístit do jiného členského státu i bez souhlasu druhého rodiče.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Bylo-li nezletilé dítě svěřeno do společné péče obou rodičů, je k přemístění dítěte do jiného členského státu nezbytný souhlas druhého rodiče. Přemístění dítěte bez tohoto souhlasu představuje podle kapitoly 154 trestního zákoníku trestný čin.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Bylo-li dítě svěřeno do společné péče obou rodičů, může být přemístěno do jiného státu bez souhlasu jednoho z rodičů na základě příslušného rozhodnutí rodinného soudu.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Nesouhlasí-li jeden z rodičů s dočasným nebo trvalým přemístěním, je nezbytné rozhodnutí soudu. Neexistuje žádný zvláštní dokument, který se používá k udělení souhlasu.

Poslední aktualizace: 07/12/2023

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Lotyšsko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Pokud soud rozhodne, že se místo bydliště dítěte nachází v jiném státě, nepotřebuje rodič, který přemísťuje dítě do tohoto státu za účelem trvalého pobytu, souhlas druhého rodiče.

Rodič může dítě zákonně přemístit do jiného státu za účelem trvalého pobytu bez souhlasu druhého rodiče, má-li rodič, který dítě přemísťuje, výlučné právo péče o dítě na základě dohody rodičů nebo soudního rozhodnutí.

Rodič může dítě zákonně přemístit do jiného státu za účelem trvalého pobytu bez souhlasu druhého rodiče, pokud bylo právo druhého rodiče na péči o dítě rozhodnutím rodinného soudu (*bairiŋtiesa*) pozastaveno, nebo bylo soudním rozhodnutím odňato.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Rodič, jehož právo péče nebylo pozastaveno nebo odňato, může dítě zákonně přemístit do jiného státu za účelem trvalého pobytu se souhlasem druhého rodiče, který má právo péče (společné či výlučné).

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Pokud druhý rodič s přemístěním dítěte nesouhlasí, může rodič, který chce dítě přemístit do jiného státu za účelem trvalého pobytu, podat soudu žádost o určení místa bydliště dítěte ve státě, do něhož hodlá dítě přemístit.

Pokud druhý rodič s přemístěním dítěte nesouhlasí, může rodič, který chce dítě přemístit do jiného státu za účelem trvalého pobytu, soud požádat, aby mu bylo dítě svěřeno do výlučné péče.

Pokud druhý rodič s přemístěním dítěte nesouhlasí, může rodič, který chce dítě přemístit do jiného státu za účelem trvalého pobytu, požádat rodinný soud, aby pozastavil právo druhého rodiče na péči o dítě (existují-li objektivní důvody), nebo může požádat soud, aby bylo druhému rodiči odňato právo péče o dítě (existují-li objektivní důvody).

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Pokud jde o trvalé přemístění, viz odpovědi na předchozí otázky.

V případě dočasného přemístění se souhlas druhého rodiče nevyžaduje.

Poslední aktualizace: 05/04/2024

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Litva

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Přemístění dítěte do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče je možné pouze dočasně (např. o dovolené). Změna státu bydliště vyžaduje souhlas druhého rodiče, nebo soudní rozhodnutí, které určuje místo bydliště dítěte v cizím státě.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Pokud rodiče uzavřeli manželství a nejsou rozvedeni, je bez ohledu na skutečnost, zda žijí společně nebo odděleně, nutný souhlas obou rodičů se změnou státu bydliště dítěte.

Pokud jsou rodiče rozvedeni a dítě má bydliště u jednoho z nich, vyžaduje trvalé přemístění dítěte do cizího státu rovněž souhlas druhého rodiče, jelikož zřízení trvalého bydliště u jednoho z rodičů neuděluje tomuto rodiči vůči dítěti více práv, nerozhodl-li soud jinak.

Pokud rodiče neuzavřeli manželství a dítě nemá bydliště u žádného z nich, předpokládá se, že rodiče mají stejná práva a ke změně státu bydliště dítěte se vyžaduje souhlas obou rodičů.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Není-li možné získat souhlas druhého rodiče, musí rodič, který se přemísťuje do jiného státu, podat soudu žádost o určení místa bydliště dítěte a úpravu styku s dítětem. Bylo-li zřízeno bydliště, musí rodič požádat o změnu úpravy styku s dítětem.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Litvské právní předpisy nevyžadují dodatečný souhlas rodiče s dočasným přemístěním dítěte do jiného státu.

Poslední aktualizace: 21/10/2019

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Lucembursko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Pro dočasné přemístění dítěte do jiného státu není souhlas druhého rodiče v zásadě nezbytný. V případě společné rodičovské zodpovědnosti může každý rodič cestovat s dítětem bez výslovného souhlasu druhého rodiče. Pokud jeden rodič ve výjimečných případech vykonává výlučnou rodičovskou zodpovědnost, není souhlas druhého rodiče (předpokládaný ani výslovný) zapotřebí.

Rodič, který nevykonává rodičovskou zodpovědnost, může během výkonu svého práva na styk s dítětem a na jeho ubytování dočasně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče. Krátkodobé dočasné přemístění (např. překročení hranice za účelem nákupů) nebo dočasné přemístění na delší dobu (např. během prázdnin) je přípustné bez souhlasu druhého rodiče, pokud k němu dochází v rámci uplatňování práva na styk s dítětem a na jeho ubytování.

Průkazy totožnosti či další doklady nezbytné v případě dočasného přemístění se liší v závislosti na požadavcích právních předpisů platných v cílové zemi.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

V případě společné rodičovské zodpovědnosti je pro trvalé přemístění dítěte nebo pro **dočasné** přemístění dítěte **ze závažných důvodů** (např. náročný lékařský zákrok) nezbytně nutný souhlas obou rodičů. Přemístění místa bydliště či pobytu do zahraničí se rovná trvalému přemístění, a lze jej tedy provést pouze na základě dohody obou rodičů. V případě výlučné rodičovské zodpovědnosti není souhlas druhého rodiče vyžadován. Na žádost druhého z rodičů však může být upraveno právo na styk s dítětem.

Pro účely dokazování je třeba souhlas obou rodičů vyjádřit písemnou formou. Tento dokument mohou vyhotovit sami rodiče. Na žádost přijímajícího státu se mohou rodiče obrátit na soud, aby jejich souhlas potvrdil.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Pokud jeden z rodičů odmítne poskytnout svůj souhlas s přemístěním dítěte do jiného státu, rozhodne o této věci na návrh soudce pro rodinné záležitosti.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Jak je uvedeno výše v bodech 1 až 3, právní úprava se liší podle toho, zda jde o dočasné nebo trvalé přemístění dítěte.

U každého dočasného přemístění do zahraničí musí mít dítě, které není doprovázeno svými rodiči, povolení vycestovat z území (dokument, na základě kterého rodič uděluje svému nezletilému dítěti povolení vycestovat z území Lucemburska).

Formulář pro toto povolení si mohou rodiče vyzvednout na obecním úřadě. Za vydání tohoto formuláře obce zpravidla požadují uhrazení správního poplatku. Výši tohoto poplatku stanoví přímo úřad.

Přestože použití tohoto formuláře není povinné, mnohé zahraniční orgány jím podmiňují vstup dítěte na své území.

Je-li dítě doprovázeno pouze jedním z rodičů, může být užitečné mít s sebou povolení udělené druhým rodičem, neboť některé země jej vyžadují.

Odkazy

<http://www.legilux.lu/>

<https://justice.public.lu/fr.html>

Poslední aktualizace: 11/01/2024

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Maďarsko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

A) Obecně může **rodič** přemístit své dítě do jiného státu **krátkodobě a bez úmyslu tam setrvat** i bez souhlasu druhého rodiče. Může se jednat o tyto situace: rodiče vykonávají rodičovskou odpovědnost společně,

jeden z rodičů vykonává rodičovskou odpovědnost na základě dohody mezi rodiči nebo soudního rozhodnutí, rodičovská odpovědnost druhého rodiče však nebyla soudem omezena ani odňata,

rodič přemístí dítě do jiného státu v rámci svého práva na styk s dítětem v době stanovené pro přímý kontakt s dítětem, *vyjma případu*, kdy je podle rozhodnutí soudu nebo opatrovnického úřadu nutný souhlas druhého rodiče.

B) **Rodič** může dítě přemístit do jiného státu i **dlouhodobě nebo s úmyslem tam setrvat** i bez souhlasu druhého rodiče, pokud soud rodičovskou odpovědnost druhého rodiče omezil nebo odňal.

C) V níže uvedených případech může rovněž **opatrovník** dítě zákonně přemístit do jiného státu bez souhlasu rodiče, pokud opatrovnický úřad neomezil jeho právo tak učinit:

krátkodobě a bez záměru tam setrvat, je-li dítě umístěno do pěstounské rodiny,

je-li dítě umístěno u třetí osoby, a rodičovská odpovědnost rodičů byla proto pozastavena.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

A) Pokud **rodič** přemístí dítě do jiného státu **dlouhodobě nebo s úmyslem tam setrvat**, je nutný souhlas druhého rodiče. Může se jednat o tyto situace: rodiče vykonávají rodičovskou odpovědnost společně,

jeden z rodičů vykonává rodičovskou odpovědnost na základě dohody mezi rodiči nebo soudního rozhodnutí, rodičovská odpovědnost druhého rodiče však nebyla soudem omezena ani odňata.

B) Je-li dítě umístěno do pěstounské rodiny, může **opatrovník** dítě přemístit do jiného státu **dlouhodobě nebo s úmyslem tam setrvat** pouze se souhlasem rodiče.

Vycestování do jiného státu za účelem studia, práce či jiným podobným účelem lze považovat **za dlouhodobé**.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Pokud druhý rodič neudělil souhlas s přemístěním dítěte do jiného státu, může rodič požádat o vydání rozhodnutí v této věci opatrovnický úřad. V těchto případech nahrazuje rozhodnutí opatrovnického úřadu, kterým se povoluje přemístění dítěte do jiného státu, souhlas druhého rodiče.

Rodič, který žádá o určení místa bydliště v jiném státě, musí ke své žádosti připojit listiny prokazující, že v tomto jiném státě je zajištěna výchova dítěte, jeho výživa, péče o dítě a jeho studium (tudíž zejména posouzení prostředí vydané cizím orgánem, potvrzení o školní docházce, potvrzení o příjmu rodiče, prohlášení o přijetí). Na žádost rodiče zajistí opatrovnický úřad získání posouzení prostředí. Pokud rodič dosud nezačal vykonávat práci v jiném státě, může opatrovnický úřad přijmout místo potvrzení o příjmu prohlášení rodiče o očekávaném příjmu.

Při řešení sporu opatrovnický úřad posoudí, zda je v případě neexistence mezinárodní smlouvy nebo vzájemnosti možný výkon rozhodnutí soudu nebo opatrovnického úřadu, které nařizuje zachování přímého kontaktu mezi dítětem a rodičem žijícím odděleně.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Jak je uvedeno v bodě 1, není-li vycestování do zahraničí dlouhodobé, může rodič dítě přemístit do jiného státu i bez souhlasu druhého rodiče. V těchto případech musí být k vycestování dítěte do zahraničí splněny obecné podmínky pro překročení hranic (dítě musí mít například platný cestovní doklad).

Poslední aktualizace: 15/01/2024

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Malta

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Podmínky se různí v závislosti na situaci, nejčastějším případem však je, že souhlasu druhého rodiče není třeba, pokud je bydliště tohoto rodiče neznámé.

Ustanovení § 56 odst. 5 občanského zákoníku stanoví, že soud může rodiče zbavit rodičovské zodpovědnosti, a proto v takovém případě rodič, jemuž je dítě svěřeno do péče, nemusí žádat o souhlas rodiče, který byl zbaven rodičovské zodpovědnosti.

Rodič by se však měl vždy ujistit, že může dítě přemístit do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče, a to tak, že požádá o souhlas příslušný soud, t.j. Soud pro věci civilní (odbor pro věci rodinné) (Civil Court (Family Section)).

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Přemístění dítěte rodičem v souladu s vnitrostátními právními předpisy vždy vyžaduje souhlas druhého rodiče, zejména pokud tento druhý rodič požívá práv, k jejichž porušení by došlo v případě přemístění dítěte. K takovým právům patří právo na styk s dítětem a právo podílet se na rozhodnutích týkajících se dítěte (sem spadá rozhodování o místě, prostředí a kultuře, v nichž bude probíhat jeho výchova). Rodič, který odmítne dát souhlas s přemístěním dítěte, tak může učinit z mnoha důvodů, například proto, že v případě přemístění dítěte by mu byl znemožněn styk s tímto dítětem.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Děti mohou být přemístěny do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče v případě, že k tomu vydal souhlas příslušný soud.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Ano, tatáž pravidla se vztahují na dočasné přemístění. Souhlas rodiče může mít tuto formu:

I, the undersigned, who is the parent of _____ (jméno, příjmení, datum narození, číslo průkazu totožnosti nezletilého) authorise that my son/daughter (nehodící se škrtněte) leaves the Island of Malta for the purpose of _____ (důvod opuštění ostrova) and that the such period shall be for an indefinite period/ for the duration of _____ (doba)(nehodící se škrtněte).

Podpis, jméno, příjmení, číslo průkazu totožnosti rodiče

Poslední aktualizace: 17/07/2019

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Upozorňujeme, že výchozí [nl](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Nizozemsko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Rodič může dítě zákonně přemístit do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče pouze tehdy, bylo-li mu dítě svěřeno do výlučné péče.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Souhlas druhého rodiče je při přemístění dítěte do jiného státu nutný tehdy, mají-li rodiče dítě ve společné péči.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Je-li nutné přemístění dítěte do jiného státu, druhý rodič, který má právo společné péče o dítě, s tím však nesouhlasí, lze soud požádat o náhradní souhlas (článek 253A, sv. I nizozemského občanského zákoníku (*Nederlands Burgerlijk Wetboek*)).

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Ano, v Nizozemsku platí pro dočasné i trvalé přemístění dítěte stejná pravidla. Pokud jde o příslušný formulář, klikněte zde: „toestemming om te reizen“ (v nizozemštině) (288 Kb) [nl](#) „souhlas s vycestováním nezletilých dětí do zahraničí“ (v angličtině) (298 Kb) [en](#)

Poslední aktualizace: 17/11/2021

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Rakousko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

1.1 Nejprve je třeba odkázat na komplexní změnu zákona upravujícího vztah rodičů a dítěte, a to zákonem z roku 2013, kterým se mění zákon upravující vztah dítěte a rodičů a právo na ochranu jména (*Kindschafts- und Namensrecht-Änderungsgesetz 2013*) (BGBl I 2013/15), který nabyl v Rakousku účinnosti dne 1. února 2013. Od té doby se pravidla týkající se bydliště nacházejí v § 162 občanského zákoníku (*Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch – ABGB*), ačkoli tato pravidla nelze vykládat izolovaně, nýbrž v širším kontextu ostatních ustanovení zákona upravujícího vztah rodičů a dítěte.

1.2 Rodič může každopádně dítě přemístit do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče a za třetí druhý rodič poté nevysloví v přiměřené lhůtě námitku a nepodá soudu návrh na odnětí nebo omezení péče o dítě. Pokud druhý rodič podá soudu návrh, musí soud rozhodnout o tom, zda přemístění je či není zákonné. K zajištění rozhodnutí o změně bydliště může soud uložit rovněž zákaz vycestování s dítětem (§ 107 odst. 3 čtvrtá věta zákona o nesporném řízení (*Außerstreitgesetz – AußStrG*)).

Stanovisko rodiče, kterému nebylo dítě svěřeno do péče, ohledně přemístění do ciziny musí vzít druhý rodič v úvahu tehdy, pokud přání v něm vyjádřené více odpovídá nejlepšímu zájmu dítěte.

Pokud rodič, kterému bylo dítě svěřeno do výlučné péče, nevyrozumí druhého rodiče o plánovaném přemístění – rodič je povinen oznámit podstatné záležitosti (§ 189 odst. 1 první věta občanského zákoníku, což každopádně zahrnuje i přemístění do ciziny) – nebo pokud se přemístí do ciziny navzdory značnému nesouhlasu druhého rodiče, nepředstavuje to (nemá-li druhý rodič právo péče) porušení práva péče o dítě ve smyslu článku 3 Haagské úmluvy o únosech dětí, nýbrž pouze porušení ustanovení rakouského rodinného práva, která upravují vnitřní vztahy mezi rodiči, což může znamenat důsledky podle rodinného práva (od pouhého poučení po změnu péče o dítě).

1.3 Bylo-li dítě svěřeno do péče oběma rodičům, musí tito vykonávat péči společně, je-li to proveditelné a možné (§ 137 odst. 2 poslední věta občanského zákoníku).

Je třeba rozlišovat mezi situacemi, kdy je dítě přemístěno do ciziny a) rodičem, v jehož domácnosti je vykonávána hlavní péče o dítě, nebo b) druhým rodičem, v jehož domácnosti není vykonávána hlavní péče o dítě. Rodič, v jehož domácnosti není vykonávána hlavní péče o dítě, jedná každopádně protiprávně ve smyslu článku 3 Haagské úmluvy o únosech dětí. U rodiče, v jehož domácnosti je vykonávána hlavní péče o dítě, je právní situace složitější: Výše zmíněné ustanovení § 189 odst. 1 první věty občanského zákoníku, které se týká povinnosti vyrozumět druhého rodiče o podstatných záležitostech, se použije i v případě, bylo-li dítě svěřeno do péče oběma rodičům (§ 189 odst. 5 občanského zákoníku). Pokud jde o to, zda samotné opomenutí vyrozumět druhého rodiče, jemuž byla rovněž svěřena péče, v souladu s § 189 odst. 5 ve spojení s § 189 odst. 1 první větou občanského zákoníku, již představuje porušení práva péče o dítě ve smyslu článku 3 Haagské úmluvy, názory odborníků se liší. Rakouský Nejvyšší soud nedávno potvrdil, že tomu tak je (6Ob 170 /16t).

Stanovisko rodiče, v jehož domácnosti není vykonávána hlavní péče o dítě, je nutno vzít v úvahu rovněž tehdy, pokud přání v něm vyjádřené více odpovídá nejlepšímu zájmu dítěte. Opomenutí vyrozumět druhého rodiče může nezávisle na kvalifikaci protiprávního porušení práva péče o dítě ve smyslu Haagské úmluvy o únosech dětí představovat chování v rámci vnitřního vztahu, které je v rozporu s rakouským rodinným právem, a může znamenat výše zmíněné důsledky.

1.4 Bylo-li dítě svěřeno do péče oběma rodičům, aniž by bylo určeno, ve které domácnosti má být vykonávána hlavní péče o dítě, je nutné si vyžádat souhlas druhého rodiče. Pokud druhý rodič souhlas neudělil, lze o vydání rozhodnutí požádat příslušný opatrovnícký soud (*Pflegschaftsgericht*). Soud musí ve svém rozhodnutí zohlednit nejlepší zájem dítěte i právo rodičů na ochranu před násilím a na volný pohyb a právo vykonávat profesní činnost (§ 162 odst. 3 občanského zákoníku). Vůči třetím osobám však má každý z rodičů plnou moc k zastupování pouze tehdy, nebylo-li s konečnou platností nebo předběžně odňato právo péče (s ohledem na právo určit místo bydliště dítěte).

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Souhlas druhého rodiče je každopádně nutný tehdy, pokud rodiči, který dítě přemísťuje, a) nebylo dítě svěřeno do péče, nebo b) bylo mu svěřeno do péče, hlavní péče o dítě však není vykonávána v jeho domácnosti.

Pokud se chce a) rodič, v jehož domácnosti je vykonávána hlavní péče o dítě, nebo b) rodič, jemuž bylo dítě svěřeno do výlučné péče, přemístit do jiného státu společně s dítětem, musí v rámci vnitřního vztahu dodržet povinnost vyrozumět druhého rodiče podle § 189 občanského zákoníku (viz odpověď na otázku č. 1) a vzít v úvahu názor vyrozuměného rodiče, je-li tento více v souladu s nejlepším zájmem dítěte.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

3.1 Bylo-li dítě svěřeno do péče oběma rodičům, aniž by bylo určeno, ve které domácnosti má být vykonávána hlavní péče o dítě, musí rodič, který chce změnit své bydliště do ciziny bez souhlasu druhého rodiče, podat žádost příslušnému opatrovnickému soudu. Soud musí ve svém rozhodnutí o povolení změny bydliště zohlednit nejlepší zájem dítěte i právo rodičů na ochranu před násilím a na volný pohyb a právo vykonávat profesní činnost (§ 162 odst. 3 občanského zákoníku).

3.2 Pokud rodiči, který se chce přemístit do zahraničí spolu s dítětem, nebylo dítě svěřeno do péče vůbec, nebo není-li hlavní péče o dítě vykonávána v jeho domácnosti, může tento rodič požádat soud o odnětí nebo omezení práva druhého rodiče na péči o dítě (a o – případně rovněž částečně – svěřeni dítěte do jeho péče). Jako méně závažný prostředek v porovnání s odnětím práva péče může soud také zrušit zákonem stanovené právo na souhlas a schválení nebo nahradit zákonem stanovený souhlas nebo schválení, neexistují-li oprávněné důvody pro odmítnutí (§ 181 odst. 1 občanského zákoníku).

3.3 Rodič, jemuž bylo dítě svěřeno do péče a v jehož domácnosti je vykonávána hlavní péče o dítě, musí vyrozumět druhého rodiče a umožnit mu, aby se k tomu vyjádřil (§ 189 občanského zákoníku), jeho vyrozumění a souhlas však nejsou podmínkou pro vycestování.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Pokud jde o dočasné přemístění, v případě společné péče musí rodiče vykonávat péči na základě vzájemné dohody, je-li to proveditelné a možné (§ 137 odst. 2 poslední věta občanského zákoníku). Doklad o této vzájemné dohodě však není podmínkou pro vycestování.

Požadavek na vzájemnou dohodu se však zcela v souladu se zákonem neuplatní například v případě spontánní víkendové návštěvy prarodičů v cizině, kdy druhý rodič neměl v úmyslu být v této době s dítětem v kontaktu (v tomto případě by nebylo možné dospět k vzájemné dohodě).

Totéž platí v případech, kdy je nutné druhého rodiče pouze informovat (§ 189 odst. 1 občanského zákoníku), závisí však na okolnostech jednotlivého případu (např. doba trvání, místo a účel cesty), zda je vůbec nutno pokládat dočasné přemístění za podstatnou záležitost.

Poslední aktualizace: 05/06/2023

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Polsko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Z podstaty rodičovské odpovědnosti vyplývá, že ji vykonávají společně oba rodiče. Tato zásada je vyjádřena v ustanovení čl. 97 § 2 polského zákona o rodině a opatrovnictví (*kodeks rodzinny i opiekuńczy*), které stanoví, že o podstatných záležitostech týkajících se dítěte rozhodují rodiče společně, a nedospějí-li k dohodě, rozhoduje o nich opatrovnický soud (*sąd opiekuńczy*). Pouze v méně důležitých záležitostech týkajících se dítěte rozhoduje každý rodič nezávisle, aniž by se musel radit s druhým rodičem a vyžádat si jeho souhlas. Přemístění dítěte do zahraničí, ať už jde o vycestování za účelem stálého či dočasného pobytu anebo rekreace v cizině, řadí polské soudy ve své judikatuře mezi podstatné záležitosti.

Podle čl. 97 § 2 zákona o rodině a opatrovnictví může rodič přemístit dítě do zahraničí bez souhlasu druhého rodiče pouze tehdy, pokud:

druhý rodič byl rozhodnutím polského soudu zbaven rodičovské odpovědnosti ve vztahu k dítěti (článek 111 zákona);

výkon rodičovské odpovědnosti druhého rodiče byl rozhodnutím polského soudu pozastaven (článek 110 zákona);

druhý rodič má ve vztahu k dítěti omezenou rodičovskou odpovědnost (článek 109 zákona). O způsobu omezení rodičovské odpovědnosti rozhoduje soud uložením opatření, které nejlépe ochrání zájem dítěte. Rodič, jehož rodičovská odpovědnost byla omezena, může být např. zbaven práva spolurozhodovat o podstatných záležitostech týkajících se dítěte nebo o některých z nich. Je-li rodič takovým soudním rozhodnutím zbaven práva spolurozhodovat např. o místě obvyklého pobytu dítěte, nemůže vznést námitku proti změně místa obvyklého pobytu dítěte v Polsku na místo obvyklého pobytu v cizině;

práva a povinnosti rodičů vůči dítěti se změnila na základě soudního rozhodnutí vydaného ve věci rozvodu manželství (čl. 58 § 1 a 1a zákona), zrušení manželství (čl. 58 § 1 ve spojení s článkem 21 zákona) a rozlučky (čl. 613 § 1 zákona). Týká se to rovněž usnesení ve věci určení otcovství (čl. 93 § 2 zákona), ve věci změny rozhodnutí o rodičovské odpovědnosti a způsobu jejího výkonu obsaženého v rozsudku o rozvodu manželství, rozluce nebo zrušení manželství nebo o určení původu dítěte (článek 106 zákona) a ve věci svěřeni výkonu rodičovské odpovědnosti jednomu z rodičů v případech, kdy rodiče nebydlí společně (čl. 107 § 1 a 2 zákona). V těchto věcech může soud konkrétně svěřit výkon rodičovské odpovědnosti jednomu z rodičů a omezit druhému rodiči toto právo na určité povinnosti a práva ve vztahu k dítěti. Jestliže rozvodový soud svěřil výkon rodičovské odpovědnosti jednomu z rodičů a rodičovskou odpovědnost druhého rodiče omezil, pak toto rozhodnutí nezabavuje druhého rodiče rodičovské odpovědnosti vůči dítěti, avšak tento druhý rodič smí vykonávat svá práva a povinnosti jen natolik, nakolik mu je soud přiznal. Pokud soud nesvěřil druhému rodiči právo spolurozhodovat o místě bydliště dítěte, rozhoduje o tomto bydlišti rodič, jemuž byl svěřen výkon rodičovské odpovědnosti, sám (viz však bod 2);

druhý rodič byl zbaven práva spolurozhodovat o změně místa pobytu dítěte rozhodnutím cizího soudu, které bylo v Polsku uznáno.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Souhlas druhého rodiče je nezbytný ve všech případech neuvedených v předchozím bodě, a to konkrétně v situacích, kdy má rodič plnou rodičovskou odpovědnost, nebo kdy jeho rodičovská odpovědnost sice byla omezena, ale nebyl zbaven práva spolurozhodovat o místě pobytu dítěte. Polská judikatura jde v tomto ohledu dokonce ještě dále. Jak totiž vysvětlil Nejvyšší soud v usnesení ze dne 10. 11. 1971 ve věci III CZP 69/71, *pro vycestování do zahraničí za účelem trvalého pobytu nezletilého společně s jedním z rodičů, kterému bylo rozsudkem o rozvodu dítě svěřeno do péče, je potřebné svolení opatrovnického soudu, pokud druhý z rodičů, jemuž byl svěřen dohled nad výchovou dítěte, nepředložil prohlášení o tom, že s výjezdem dítěte souhlasí.*

Proto v situaci, kdy například v řízení o rozvod manželství soud nepřiznal druhému rodiči právo spolurozhodovat o místě obvyklého pobytu dítěte, může ve světle tohoto rozhodnutí tento druhý rodič usilovat o návrat dítěte, pokud by z faktických důvodů nemohl uplatnit své právo na styk s dítětem. V usnesení ze dne 6. 3. 1985 ve věci III CRN 19/85 pak Nejvyšší soud zaujal stanovisko, že *vycestování dítěte do zahraničí za účelem rekreace coby podstatná záležitost týkající se dítěte vyžaduje souhlas obou rodičů vykonávajících rodičovskou odpovědnost, a pokud k takovému souhlasu nedojde, rozhodnutí opatrovnického soudu.*

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

V těchto případech je nutno podat u opatrovnického soudu v Polsku žádost o náhradní souhlas s vycestováním dítěte do zahraničí.

O tento souhlas může požádat rodič, který nebyl zbaven rodičovské odpovědnosti nebo jehož rodičovská odpovědnost nebyla pozastavena. Žádost může podat sám žadatel; v těchto případech polské právní předpisy nevyžadují právní zastoupení (*przymus adwokacki*). Věcně příslušným soudem k posouzení

takové žádosti je okresní soud – úsek pro rodinu a mládež (*sąd rejonowy – wydział rodzinny i nieletnich*) jako soud prvního stupně, zatímco místně příslušným soudem je soud, v jehož obvodu má dítě bydliště nebo pobyt.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Jak bylo uvedeno výše, i krátkodobé vycestování dítěte do zahraničí vyžaduje souhlas druhého rodiče.

Formuláře pro udělení souhlasu s vycestováním dítěte do zahraničí (trvalým nebo dočasným) se v Polsku nepoužívají. Souhlas tak lze vyjádřit v libovolné podobě. Pro případ řízení o navrácení dítěte podle Haagské úmluvy z roku 1980 je z důkazního hlediska nicméně vhodné získat tento souhlas v písemné podobě. Při požívání tohoto souhlasu může být užitečná pomoc polského advokáta, právního poradce nebo notáře.

Poslední aktualizace: 29/12/2023

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Upozorňujeme, že výchozí [pt](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady: [en](#)

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Portugalsko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Za řešení záležitostí zvláštního významu odpovídají oba rodiče (články 1901, 1902, 1911 a 1912 občanského zákoníku (Código Civil)).

V případě rozchodu rodičů (rozvod nebo rozluka) jsou oba i nadále zodpovědní za záležitosti zvláštního významu (čl. 1906 odst. 1 občanského zákoníku), ledaže soud v odůvodněném rozhodnutí rozhodne, že by odpovědnost měl vykonávat pouze jeden rodič, nebo pokud se má za to, že společný výkon odpovědnosti není v nejlepším zájmu dítěte (čl. 1906 odst. 2 občanského zákoníku).

„Záležitosti zvláštního významu“ nejsou konkrétně vymezeny. Odkazují na omezenou škálu aspektů v životě dítěte nebo na závažné a neobvyklé existenciální záležitosti týkající se hlavních práv dítěte.

Záležitost zvláštního významu představuje místo nebo volba místa, kde je soustředěn život dítěte, jinými slovy volba místa, kde bude dítě žít. Za toto rozhodnutí nesou odpovědnost oba rodiče; v případě neshody rodičů ohledně této záležitosti určí místo bydliště dítěte soud (čl. 1906 odst. 5 občanského zákoníku).

Jeden z rodičů proto může dítě zákonně přemístit do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče pouze tehdy, má-li výlučnou rodičovskou odpovědnost, nebo pokud bylo místo bydliště dítěte určeno či změněno soudem, který povolil přemístění do jiného státu.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Souhlas se vyžaduje vždy, vykonávají-li rodičovskou odpovědnost oba rodiče, což je v současnosti obecné pravidlo stanovené v čl. 1906 odst. 1 občanského zákoníku.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Pokud jeden z rodičů s přemístěním dítěte do jiného státu nesouhlasí a rodičovskou odpovědnost vykonávají oba rodiče, může k tomuto přemístění dítěte do jiného státu dojít pouze na základě soudního rozhodnutí (čl. 1906 odst. 5 občanského zákoníku).

V tomto případě musí být řízení zahájeno u místně příslušného soudu nebo soudní sekce (*Juízo*) ve věcech týkajících se rodin a nezletilých (viz články 122 až 125 zákona č. 62/2013 o organizaci soudního systému (Lei da Organização do Sistema Judiciário)); řízení má formu stanovenou v pravidlech upravujících řízení v oblasti občanskoprávního opatrovnictví (*Regime do Processo Tutelar Cível*) schválených zákonem č. 141/2015 (viz jeho články 3, 9 a 67).

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

V právní teorii a judikatuře se dočasné přemístění o dovolené nebo v rámci rekreace nepovažuje za záležitost zvláštního významu, nevyžaduje-li přemístění změnu místa, ve kterém je soustředěn život dítěte. K výjimkám patří přemístění do zemí, v nichž probíhá ozbrojený konflikt, do zemí, které jsou obzvláště nebezpečné, nebo do zemí postižených pandemií, což tudíž znamená ohrožení zdraví a bezpečnosti dítěte.

Zdravotní péče se však považuje za záležitost zvláštního významu, která vyžaduje souhlas obou rodičů, a to v závislosti na konkrétní zdravotní péči a dopadech této péče na hlavní práva dítěte. To může zahrnovat zásadní léčebný úkon (chemoterapie, experimentální léčba) nebo nutnost doprovázet dítě, jelikož nerozumí jazyku, který používají zdravotničtí pracovníci, nebo v případě, že zdravotničtí pracovníci považují získání přesných informací o příznacích od dítěte za obtížné či nemožné, a je tudíž nezbytný překlad.

Vyžaduje-li zdravotní péče tohoto významu dočasné přemístění dítěte, pokud s léčením souhlasí oba rodiče, vztahuje se tato dohoda i na přemístění dítěte.

Formuláře

Cizinecká a pohraniční služba (*Serviço de Estrangeiros e Fronteiras*, SEF) má vzory formulářů pro přemístění nezletilých dětí.

Tyto formuláře jsou k dispozici na adrese: <https://www.sef.pt/pt/pages/conteudo-detalhe.aspx?nID=73>

Platná právní úprava

[Pravidla upravující řízení v oblasti občanskoprávního opatrovnictví](#)

[Občanský zákoník](#)

[Zákon o organizaci soudního systému](#)

Poznámka:

Informace uvedené v tomto informačním přehledu nejsou pro kontaktní místa Evropské justiční sítě pro občanské a obchodní věci, soudy ani jiné subjekty a úřady závazné. Přestože jsou zde uvedené informace pravidelně aktualizovány, je třeba vždy nahlédnout do platných právních předpisů a mít na paměti, že výklad judikatury se může průběžně měnit.

Poslední aktualizace: 08/03/2022

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Rumunsko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Podle čl. 30 odst. 1. písm. c) zákona č. 248/2005 o režimu volného pohybu rumunských občanů v zahraničí může (nezletilé) dítě, které je držitelem samostatného cestovního dokladu nebo případně průkazu totožnosti, zjednodušeného průkazu totožnosti nebo elektronického průkazu totožnosti a které cestuje do zahraničí společně s jedním z rodičů, opustit území Rumunska, aniž by se vyžadovalo prohlášení o souhlasu druhého rodiče, pokud rodič, který dítě doprovází, předloží doklad, že mu bylo dítě svěřeno do péče pravomocným a nezrušitelným soudním rozhodnutím nebo že je nositelem výlučné rodičovské odpovědnosti na základě pravomocného a nezrušitelného soudního rozhodnutí v případě řízení zahájených dne 15. února 2013 nebo později. Není nutné předložit prohlášení o souhlasu rodiče, jenž byl rodičovských práv zbaven, nebo případně rodiče, který byl v souladu s právními předpisy úředně prohlášen za pohřešovaného, předloží-li rodič, který dítě doprovází, doklad prokazující tuto skutečnost.

Obdobně podle čl. 30 odst. 6 odrážky 1 zákona č. 248/2005 prohlášení druhého rodiče, obou rodičů nebo případně rodiče, kterému bylo nezletilé dítě svěřeno, rodiče, který je nositelem výlučné rodičovské odpovědnosti, pozůstalého rodiče nebo jeho právního zástupce, kterým se vyjadřuje souhlas s odchodem dítěte z Rumunska, není nutné, pokud do země určení, kde má rumunské nezletilé dítě trvalý pobyt nebo bydliště, toto dítě cestuje s doprovodem v souladu s definicí uvedenou v zákoně č. 248/2005.

Pohraniční policie umožní nezletilým osobám s doprovodem opustit Rumunsko, pokud rodič, který dítě doprovází, odůvodní potřebu vycestování do zahraničí tím, že nezletilému dítěti má být poskytnuto lékařské ošetření, které není na území Rumunska dostupné a jehož neposkytnutí by vážně ohrozilo zdraví nebo život nezletilého dítěte, a předloží-li v tomto ohledu podpůrné doklady, jež vydaly nebo potvrdily rumunské zdravotnické orgány a v nichž se uvádí doba a stát nebo státy, ve kterých má být toto lékařské ošetření poskytnuto, a to i v případě, že souhlas neudělili oba rodiče, druhý rodič, pozůstalý rodič nebo právní zástupce. Pohraniční policie obdobně umožní nezletilým osobám s doprovodem opustit Rumunsko, pokud rodič, který dítě doprovází, předloží doklad, že nezletilé dítě cestuje za účelem studia nebo oficiálních soutěží a poskytne příslušné dokumenty udávající dobu a stát nebo státy, ve kterých se mají studium nebo soutěže uskutečnit, a to i v případě, že souhlas udělil pouze jeden z rodičů.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Souhlas druhého rodiče s přemístěním dítěte do jiného členského státu se vyžaduje tehdy, vykonávají-li rodičovskou odpovědnost společně oba rodiče. Rodiče dítěte vykonávají rodičovskou odpovědnost společně a stejně bez ohledu na to, zda se nezletilé dítě narodilo v rámci manželství nebo mimo ně (čl. 503 odst. 1 občanského zákoníku).

V případě rozvodu mají rodiče společnou rodičovskou odpovědnost, nerozhodne-li soud jinak. Existují-li řádné důvody, může soud s přihlédnutím k nejlepšímu zájmu dítěte rozhodnout, že by rodičovskou odpovědnost měl vykonávat pouze jeden z rodičů (čl. 397 a 398 odst. 1 občanského zákoníku).

V souladu s čl. 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 248/2005 musí doprovázející rodič za účelem vyvezení rumunského nezletilého dítěte ze země předložit orgánům pohraniční policie prohlášení o souhlasu druhého rodiče s tím, že nezletilé dítě může do zahraničí vycestovat na dobu nepřesahující tři roky ode dne, kdy bylo prohlášení vystaveno.

Toto prohlášení musí být ověřeno v Rumunsku veřejným notářem a v zahraničí rumunským diplomatickým zastoupením nebo konzulárními úřady. Případně pokud bylo prohlášení předloženo zahraničním orgánům, musí splňovat zákonem stanovené podmínky pro superlegalizaci nebo k němu musí být přiložena apostila v souladu s Úmluvou o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin přijatou v Haagu dne 5. října 1961 s výjimkou těch, které pocházejí ze státu, s nímž Rumunsko uzavřelo smlouvy, úmluvy nebo dohody týkající se právní pomoci v občanských a rodinných věcech, které stanoví výjimku ze superlegalizace. Prohlášení musí být stranám vydáno ve dvou vyhotoveních, z nichž jedno si ponechá doprovázející osoba a druhé se přiloží k pasu nezletilého dítěte.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Dojde-li mezi rodiči k neshodám ohledně výkonu jejich práv nebo plnění rodičovských povinností, rozhodne soud pro rodinné záležitosti v nejlepší zájmu dítěte poté, co rodiče vyslechl, přičemž vezme v potaz zprávu z psychologicko-sociálního vyšetření (článek 486 občanského zákoníku). Souhlas druhého rodiče s cestou dítěte do zahraničí lze tedy nahradit rozhodnutím soudu.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Souhlas druhého rodiče je vyžadován, pokud je účelem cesty do zahraničí s dítětem změna místa pobytu dítěte, ledaže rodič, který se chce přestěhovat, je nositelem výlučné rodičovské odpovědnosti.

Občanský zákoník tedy stanoví, že pokud to má dopad na výkon rodičovské odpovědnosti nebo rodičovských práv, může změna bydliště dítěte společně s rodičem, s nímž žije, proběhnout pouze s předchozím souhlasem druhého rodiče. Pokud mezi rodiči nedojde k dohodě, spor rozhodne soud pro rodinné záležitosti (článek 497 občanského zákoníku).

Zákon č. 248/2005 o režimu volného pohybu rumunských občanů v zahraničí nerozlišuje mezi dočasným a trvalým přemístěním.

V souladu s článkem 34 nařízení vlády č. 94/2006, kterým se schvalují prováděcí pravidla k zákonu č. 248/2005, bude vzor prohlášení požadovaného pro vycestování nezletilého dítěte ze země určen ustanovením generálního inspektora Generálního inspektorátu pohraniční policie.

Znění zákona č. 248/2005 lze nalézt [zde](#).

Související soubory

Vzorový formulář prohlášení k udělení souhlasu rodičů s tím, aby nezletilé dítě opustilo zemi v doprovodu druhého rodiče (100 Kb) [ro](#)

Vzorový formulář prohlášení k udělení souhlasu rodičů s tím, aby nezletilé dítě opustilo zemi v doprovodu jiné dospělé osoby (194 Kb) [ro](#)

Poslední aktualizace: 14/12/2021

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Slovinsko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Rodič může dítě zákonně přemístit do jiné země i bez souhlasu druhého rodiče, pokud byl tento druhý rodič zbaven rodičovských práv nebo způsobilosti k právním úkonům. Jestliže byl jeden rodič zbaven rodičovských práv nebo způsobilosti k právním úkonům, vykonává rodičovská práva výlučně druhý rodič (článek 115 zákona o manželství a rodině (*Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih*)).

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Souhlas druhého rodiče s přemístěním dítěte do jiné země se vyžaduje vždy s výjimkou případů, kdy rodičovská práva vykonává výlučně druhý rodič.

Podle zákona o manželství a rodině vykonávají rodičovská práva otec a matka společně (čl. 4 odst. 3).

Rodiče vykonávají rodičovská práva na základě společné dohody v souladu se zájmy dítěte (čl. 113 odst. 1 zákona o manželství a rodině). Výkon rodičovských práv zahrnuje i rozhodnutí o tom, ve které zemi bude mít dítě bydliště.

Pokud rodiče nežijí ve společné domácnosti a dítě nebylo svěřeno do péče oběma rodičům, rozhodují oba na základě společné dohody a v souladu se zájmy dítěte (čl. 113 odst. 2 zákona o rodině a manželství) o záležitostech, které mají zásadní vliv na vývoj dítěte; k těmto záležitostem patří i přemístění dítěte do jiné země.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Nedospěl-li rodiče k dohodě o výkonu rodičovských práv, je jim při dosahování dohody nápomocno Středisko sociální práce. Středisko sociální práce je rodičům nápomocno rovněž při dosahování dohody v případě, nemohou-li se dohodnout na otázkách, které mají zásadní vliv na vývoj dítěte, pokud nežijí ve společné domácnosti a dítě nebylo svěřeno do péče oběma rodičům.

Jestliže rodiče nejsou ani s pomocí Střediska sociální práce schopni dohodnout se na záležitostech, které mají zásadní vliv na vývoj dítěte, rozhodne o dotyčné záležitosti na žádost jednoho či obou rodičů soud v nesporném řízení. K návrhu musí být připojeno potvrzení příslušného Střediska sociální práce, v němž je uvedeno, že se rodiče pokusili dospět s jeho pomocí k dohodě o výkonu rodičovských práv. Před vydáním rozhodnutí si soud musí vyžádat stanovisko Střediska sociální práce ohledně zájmů dítěte. Soud vezme v úvahu rovněž názor dítěte, pokud jej vyjádří dítě samotné nebo osoba, které dítě důvěřuje a kterou si samo zvolilo, a pokud je dítě schopno porozumět jeho významu a důsledkům.

Výše uvedené informace jsou převzaty z článku 113 zákona o rodině a manželství.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Vyvstane-li v souvislosti s dočasným přemístěním dítěte otázka zásadního vlivu na vývoj dítěte, platí pro dočasné přemístění stejná pravidla jako v případě přemístění na delší dobu.

Poslední aktualizace: 05/03/2018

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Slovensko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Pokud jde pouze o krátkodobý pobyt například za účelem krátkodobého studia, návštěvy příbuzných, tábora nebo dovolené apod. Je důležité, aby dítě ani rodič neměli v úmyslu usadit se v jiném státě natrvalo.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Pokud by šlo o trvalé přemístění do zahraničí.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Je nutné se obrátit na opatrovnícký soud (*poručenský soud*), který rozhodne o této důležité otázce rodičovské odpovědnosti. Soud může souhlasit s trvalým přemístěním dítěte do zahraničí.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Viz výše. Takovéto formuláře neexistují.

Poslední aktualizace: 06/05/2024

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Finsko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Opatrovníci dítěte a přijímání rozhodnutí týkajících se dítěte upravuje zákon o péči o dítě a právu na styk s dítětem (*laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta*) (361/1983).

Je-li dítě svěřeno do péče pouze jednoho z rodičů, rozhoduje tento rodič o záležitostech týkajících se dítěte, včetně místa, kde dítě žije, a může proto v zásadě přemístit dítě do jiného státu i bez souhlasu druhého rodiče.

Je-li dítě svěřeno do společné péče oběma rodičům, jsou oba společně odpovědní za povinnosti související s péčí o dítě a přijímají spolu rozhodnutí týkající se dítěte.

Bylo-li dítě svěřeno do společné péče rodičů, může soud rozhodnout o rozdělení povinností mezi rodiči. Jinými slovy, může vydat rozhodnutí, které rozhodovací pravomoc s ohledem na konkrétní povinnosti týkající se péče o dítě přiznává pouze jednomu rodiči. Soud může v rozhodnutí o péči o dítě nařídít, že o tom, kde dítě žije, může rozhodovat jeden z rodičů sám.

Pokud soud v rozhodnutí nařídil, že o tom, kde dítě žije, může rozhodovat pouze jeden opatrovník, může tento opatrovník přemístit dítě do jiného státu i bez souhlasu druhého rodiče.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Pokud bylo dítě svěřeno do společné péče rodičů, nemůže v zásadě žádný z rodičů přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče.

Viz rovněž odpověď na předchozí otázku.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Pokud jeden z rodičů nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, může být věc postoupena soudu, aby v této záležitosti rozhodl.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Ve Finsku neexistují zvláštní pravidla týkající se dočasného přemístění, například o dovolené, a neexistují formuláře pro udělení souhlasu.

Rozhodnutí soudu týkající se práva na styk s dítětem může obsahovat ustanovení o tom, zda může rodič v době styku s dítětem vycestovat s dítětem do zahraničí.

Poslední aktualizace: 19/04/2024

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Švédsko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Pokud nad dítětem vykonávají rodičovskou zodpovědnost oba rodiče, je v zásadě nutné společné rozhodnutí v otázkách týkajících se osobních záležitostí dítěte, mezi něž patří jak kratší zahraniční pobyty, tak trvalá stěhování. Pokud dítě bydlí u jednoho z rodičů, kteří jsou nositeli rodičovské zodpovědnosti, považuje se rodič, u kterého dítě bydlí, za oprávněného rozhodovat o tom, kde bude dítě pobývat ve svém volném čase, včetně kratších návštěv zahraničí, pokud to neomezí právo na styk dítěte s druhým rodičem, který je rovněž nositelem rodičovské zodpovědnosti.

Rodič, který má dítě ve výhradní péči, má právo vzít s sebou dítě na cestu do zahraničí nebo se s dítětem natrvalo do zahraničí odstěhovat bez souhlasu druhého rodiče. Avšak pokud má dítě právo na styk s druhým rodičem, měl by na to rodič, který má dítě v péči, brát ohled. Rodič, který se nestěhuje a se kterým má dítě právo se stýkat, může požádat o výkon rozhodnutí styku s dítětem v jeho novém státě pobytu v rozsahu, v jakém je to možné podle pravidel v novém státě pobytu. Takový rodič, který se nestěhuje, může také zažádat o umožnění styku podle Haagské úmluvy z roku 1980, pokud lze tuto úmluvu použít ve vztahu ke státu, ve kterém dítě pobývá. Pokud rodič, který má dítě ve výhradní péči, nerespektuje rozhodnutí o umožnění styku, a tím u dítěte nenaplnuje potřebu blízkého a dobrého kontaktu s oběma rodiči, má to obvykle význam pro posouzení otázky svěřeni do péče v případném následujícím právním sporu. Rodiče jsou tedy společně odpovědní za fungování styku s dítětem.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Jak vyplývá z odpovědi na otázku 1, musí rodiče, kteří vykonávají rodičovskou zodpovědnost společně, společně rozhodovat v otázkách týkajících se dítěte, mezi něž patří pobyty v zahraničí. Z odpovědi na otázku 1 dále vyplývá, že i když nositelem rodičovské zodpovědnosti pouze jeden z rodičů, existují určité situace, kdy by měl tento rodič přizpůsobit pobyty v zahraničí s dítětem, jak kratší, tak trvalé, tomu, co je případně určeno o právu dítěte stýkat se s druhým rodičem. Odvézt dítě bez souhlasu může být podle švédského práva trestným činem.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Rodič, který má dítě ve společné péči s druhým rodičem, má možnost v určitých situacích sám rozhodnout v otázkách týkajících se péče o dítě. Předpokladem této možnosti je, že druhý rodič, který má dítě v péči, nemůže z důvodu nepřítomnosti, nemoci, nebo jiného důvodu společně rozhodnout v neodkladné záležitosti. Nesmí to být ale rozhodnutí zásadního významu pro budoucnost dítěte, pokud to zjevně nevyžaduje zájem dítěte. Kromě toho má orgán sociální péče možnost rozhodnout o psychiatrické nebo psychologické péči, ačkoliv souhlasí pouze jeden z nositelů rodičovské zodpovědnosti, pokud je to vyžadováno s ohledem na zájem dítěte.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Stejná pravidla platí pro toho z rodičů, kdo má dítě ve výhradní péči. Pokud dítě bydlí pouze u jednoho z rodičů, kteří jsou nositeli společné rodičovské zodpovědnosti, považuje se rodič, u kterého dítě bydlí, za oprávněného rozhodovat o tom, kde bude dítě pobývat ve svém volném čase, včetně kratších návštěv zahraničí (viz odpověď na otázku 1). Rodič, který má dítě ve společné péči s druhým rodičem, může rovněž se souhlasem úřadu sociální péče odvézt dítě do zahraničí kvůli psychiatrické nebo psychologické péči bez souhlasu druhého rodiče (srovnej odpověď na otázku 3).

Poslední aktualizace: 04/07/2017

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Anglie a Wales

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Právo Anglie a Walesu obsahuje ustanovení o zákonném přemístění dítěte ze Spojeného království. Rozhodnutí o úpravě poměrů dítěte je rozhodnutí soudu, kterým se určuje, s kým by dítě mělo žít nebo trávit čas. Ustanovení § 13 odst. 2 ² [zákona o dětech z roku 1989 \(Children Act 1989\)](#) umožňuje osobě, které bylo vydáno rozhodnutí o úpravě poměrů dítěte (dříve známé jako rozhodnutí o bydlišti a rozhodnutí o styku), přemístit dítě ze Spojeného království na dobu kratší než jeden měsíc (například na dovolenou).

To je v souladu s § 1 odst. 4 ⁴ [zákona o únosech dětí z roku 1984 \(Child Abduction Act 1984\)](#), podle něhož se osoba nedopustí trestného činu tím, že dítě přemístí nebo vyšle ze Spojeného království, jestliže se jedná o osobu, v jejíž prospěch bylo vydáno platné rozhodnutí o úpravě poměrů dítěte, a jestliže se jedná o přemístění na dobu kratší než jeden měsíc.

Pokud neexistuje platné rozhodnutí o úpravě poměrů dítěte, může rodič s výlučnou rodičovskou odpovědností přemístit dítě zákonně ze Spojeného království i bez souhlasu druhého rodiče. Druhý rodič, který nemá rodičovskou odpovědnost, však může zabránit přemístění dítěte z jurisdikce tím, že požádá soudy v Anglii a ve Walesu o vydání soudního zákazu. Může se rovněž obrátit na soudy se žádostí o vydání soudního rozhodnutí ve věcech rodičovské odpovědnosti. „Rodičovská odpovědnost“ je definována v § 3 odst. 1 zákona o dětech z roku 1989.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Ustanovení § 13 zákona o dětech z roku 1989 vyžaduje, aby v případě platného rozhodnutí o úpravě poměrů dítěte nemohl nikdo dotyčné dítě přemístit ze Spojeného království bez písemného souhlasu osoby, která má rodičovskou odpovědnost k dítěti, nebo povolení soudu.

V § 1 zákona o únosech dětí z roku 1984 se dále stanoví, že se rodič (a další určené osoby, k nimž patří osoba, která je opatrovníkem dítěte, osoba, v jejíž prospěch bylo vydáno platné rozhodnutí o úpravě poměrů dítěte, nebo osoba, s níž dítě žije) dopustí trestného činu (únos dítěte), pokud bez náležitého souhlasu (čímž se rozumí souhlas matky a otce dítěte, pokud má rodičovskou odpovědnost, nebo souhlas jiných určených osob, které jsou uvedeny výše) přemístí nebo vyšle dítě ze Spojeného království.

Není-li k dispozici rozhodnutí o úpravě poměrů dítěte, rodičovskou odpovědnost k dítěti však vykonává více než jedna osoba, nemůže osoba s rodičovskou odpovědností k dotyčnému dítěti dítě přemístit ze Spojeného království bez souhlasu ostatních nositelů rodičovské odpovědnosti nebo povolení soudu.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Rodič, jemuž bylo vydáno rozhodnutí o úpravě poměrů dítěte a který si přeje přemístit dítě trvale ze Spojeného království, se může s dítětem zákonně přestěhovat bez zásahu soudu, pokud k tomu má písemný souhlas druhého rodiče s rodičovskou odpovědností nebo jiné osoby vykonávající rodičovskou odpovědnost. Není-li souhlas udělen, je třeba podat soudu žádost o vydání povolení k trvalému přemístění dítěte z Anglie a Walesu (§ 13 odst. 1 zákona o dětech z roku 1989).

Pokud neexistuje rozhodnutí o úpravě poměrů dítěte, musí osoba, která je nositelem rodičovské odpovědnosti k dítěti a která usiluje o trvalé odstranění dítěte ze Spojeného království, požádat soud o povolení, odmítne-li jiná osoba s rodičovskou odpovědností souhlas udělit.

V Anglii a Walesu bude prvořadým hlediskem a rozhodujícím faktorem v případech mezinárodního přemístění vždy blaho dítěte. Soudci soudů pro rodinné záležitosti vezmou v úvahu všechny informace, které mají v každém případě k dispozici, než dospějí k nezávislému rozhodnutí. V první řadě budou usilovat o to, aby byla vydána rozhodnutí, která jsou v nejlépším zájmu dotčeného dítěte. Při rozhodování bude v těchto případech vždy prvořadým hlediskem blaho dítěte. Zákon o dětech z roku 1989 poskytuje zákonnou ochranu k zajištění blaha dětí v případech přemístění z Anglie a Walesu.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Odpověď na otázku č. 1 objasňuje ustanovení o zákonném přemístění dítěte ze Spojeného království na dobu kratší než jeden měsíc. Osoba, v jejíž prospěch bylo vydáno rozhodnutí o úpravě poměrů dítěte, může toto dítě přemístit do ciziny na **dobu kratší než jeden měsíc**, a nepotřebuje proto souhlas druhého rodiče s cestou dítěte na dovolenou.

Poslední aktualizace: 10/08/2021

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Severní Irsko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Právo Severního Irsku obsahuje ustanovení o zákonném přemístění dítěte ze Spojeného království. Ustanovení § 13 odst. 1 vyhlášky Severního Irsku o dětech z roku 1995 (Children (Northern Ireland) Order 1995) umožňuje osobě s rozhodnutím o bydlišti dítěte (svěření péče) dotyčné dítě přemístit ze Spojeného království na dobu kratší než jeden měsíc.

To je v souladu s § 3 odst. 2A vyhlášky Severního Irsku o únosech dětí z roku 1985 (Child Abduction (Northern Ireland) Order 1985), podle něhož se osoba nedopustí trestného činu tím, že dítě přemístí nebo vyšle ze Spojeného království, jestliže se jedná o osobu, v jejíž prospěch bylo vydáno platné rozhodnutí o bydlišti dítěte, a jestliže se jedná o přemístění na dobu kratší než jeden měsíc (za předpokladu, že neexistuje zákaz přemístění dítěte). Pokud neexistuje platné rozhodnutí o bydlišti dítěte a matka nese výlučnou rodičovskou odpovědnost, může dítě zákonně přemístit ze Spojeného království bez souhlasu otce. Otec, který nemá rodičovskou odpovědnost, se však může snažit zabránit přemístění dítěte z jurisdikce tím, že požádá soudy v Severním Irsku o vydání soudního zákazu. Může se rovněž obrátit na soudy se žádostí o vydání soudního rozhodnutí ve věcech rodičovské odpovědnosti („rodičovská odpovědnost“ je definována v § 6 odst. 1 vyhlášky Severního Irsku o dětech z roku 1995) nebo rozhodnutí o bydlišti dítěte (pokud soud vydá rozhodnutí o bydlišti v jeho prospěch, musí rovněž vydat rozhodnutí o rodičovské odpovědnosti).

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Ustanovení § 13 vyhlášky Severního Irsku o dětech z roku 1995 vyžaduje, aby v případě platného rozhodnutí o bydlišti dítěte nemohl nikdo dotyčné dítě přemístit ze Spojeného království bez písemného souhlasu osoby, která má rodičovskou odpovědnost k dítěti, nebo povolení soudu.

V § 3 odst. 1 vyhlášky Severního Irsku o únosech dětí z roku 1985 se dále stanoví, že se osoba, která je v kontaktu s dítětem, dopustí trestného činu (únos dítěte), pokud dítě bez náležitého souhlasu přemístí nebo vyšle mimo území Spojeného království.

Není-li k dispozici rozhodnutí o bydlišti dítěte, rodičovskou odpovědnost k dítěti však vykonává více než jedna osoba, nemůže osoba s rodičovskou odpovědností k dotyčnému dítěti dítě přemístit ze Spojeného království bez souhlasu ostatních nositelů rodičovské odpovědnosti nebo povolení soudu.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Rodič, jemuž bylo vydáno rozhodnutí o bydlišti dítěte a který si přeje přemístit dítě trvale ze Spojeného království, se může s dítětem zákonně přestěhovat bez zásahu soudu, pokud k tomu má písemný souhlas druhého rodiče s rodičovskou odpovědností nebo jiné osoby vykonávající rodičovskou odpovědnost. Není-li souhlas udělen, je třeba podat soudu žádost o vydání povolení k trvalému přemístění dítěte ze Severního Irsku (§ 13 odst. 1 vyhlášky Severního Irsku o dětech z roku 1995).

Ve Spojeném království bude prvořadým hlediskem a rozhodujícím faktorem v případech mezinárodního přemístění vždy blaho dítěte. Soudci soudů pro rodinné záležitosti vezmou v úvahu všechny informace, které mají v každém případě k dispozici, než dospějí k nezávislému rozhodnutí. V první řadě budou usilovat o to, aby byla vydána rozhodnutí, která jsou v nejlepším zájmu dotčeného dítěte.

Pokud neexistuje platné rozhodnutí o bydlišti dítěte, měla by si osoba, která je nositelem rodičovské odpovědnosti k dítěti a která si přeje přemístit dítě trvale ze Spojeného království, vždy vyžádat souhlas druhého rodiče s přemístěním dítěte nebo povolení soudu. V opačném případě bude obviněna z únosu dítěte.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Odpověď na otázku č. 1 objasňuje ustanovení o zákonném přemístění dítěte ze Spojeného království na dobu kratší než jeden měsíc. Osoba, v jejíž prospěch bylo vydáno rozhodnutí o bydlišti dítěte, může toto dítě přemístit do ciziny na **dobu kratší než jeden měsíc**, a nepotřebuje proto souhlas druhého rodiče s cestou dítěte na dovolenou.

Poslední aktualizace: 10/08/2021

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Skotsko

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Buď se souhlasem skotských soudů, nebo v případě, kdy není vyžadován souhlas druhého rodiče (viz odpověď na otázku č. 2).

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Souhlas druhého rodiče je nutný, pokud rodič ve vztahu k dítěti „v současnosti má a uplatňuje“ některá z těchto rodičovských práv:

Právo na to, aby s ním dítě žilo ve společné domácnosti, nebo právo jinak upravovat pobyt dítěte.

Pokud s ním dítě nežije ve společné domácnosti, právo na udržování osobních vztahů a pravidelného přímého kontaktu s dítětem.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

(Viz odpověď na otázku č. 1).

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Ano.

Poslední aktualizace: 09/08/2021

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Legální přestěhování s dětmi do zahraničí / Legální usazení s dětmi v zahraničí - Gibraltar

1 Za jakých okolností může jeden z rodičů zákonně přemístit dítě do jiného státu bez souhlasu druhého rodiče?

Ustanovení § 30 zákona o dětech z roku 2009 (Children Act 2009) umožňuje osobě, jíž bylo vydáno rozhodnutí o bydlišti dítěte, dotyčné dítě přemístit z Gibraltaru na dobu kratší než jeden měsíc.

Pokud není k dispozici platné rozhodnutí o bydlišti dítěte, může rodič, který je nositelem výlučné rodičovské odpovědnosti, dítě zákonně přemístit z Gibraltaru bez souhlasu druhého rodiče. Druhý rodič, který nemá rodičovskou odpovědnost, však může zabránit přemístění dítěte z jurisdikce tím, že požádá soudy o vydání soudního zákazu.

2 Za jakých okolností je pro přemístění dítěte do jiného státu nezbytný souhlas druhého rodiče?

Ustanovení § 30 zákona o dětech z roku 2009 vyžaduje, aby v případě platného rozhodnutí o bydlišti dítěte nemohl nikdo dotyčné dítě přemístit z Gibraltaru (vyjma na dobu kratší než jeden měsíc) bez písemného souhlasu každé osoby, která má rodičovskou odpovědnost k dítěti, nebo povolení soudu.

V § 184 zákona o trestných činech z roku 2011 (Crimes Act 2011) se dále stanoví, že rodič (a další určené osoby, k nimž patří osoba, která je opatrovníkem dítěte, osoba, v jejíž prospěch bylo vydáno platné rozhodnutí o bydlišti dítěte, nebo osoba, jíž bylo dítě svěřeno do péče) dopustí trestného činu (únos dítěte), pokud bez náležitého souhlasu (čímž se rozumí souhlas matky a otce dítěte, pokud má rodičovskou odpovědnost, nebo souhlas jiných určených osob, které jsou uvedeny výše) přemístí nebo vyšle dítě mimo území Gibraltaru.

Není-li k dispozici rozhodnutí o bydlišti dítěte, rodičovskou odpovědnost k dítěti však vykonává více než jedna osoba, nemůže osoba s rodičovskou odpovědností k dotyčnému dítěti dítě přemístit z Gibraltaru bez souhlasu ostatních nositelů rodičovské odpovědnosti nebo povolení soudu.

3 Pokud druhý rodič nesouhlasí s přemístěním dítěte do jiného státu, třebaže je nutné, jak může být dítě do jiného státu zákonně přemístěno?

Rodič, jemuž bylo vydáno rozhodnutí o bydlišti dítěte a který si přeje přemístit dítě trvale z Gibraltaru, se může s dítětem zákonně přestěhovat bez zásahu soudu, pokud k tomu má písemný souhlas druhého rodiče s rodičovskou odpovědností nebo jiné osoby vykonávající rodičovskou odpovědnost. Není-li souhlas udělen, je třeba podat soudu žádost o vydání povolení k trvalému přemístění dítěte z Gibraltaru (§ 30 zákona o dětech z roku 2009).

Prvořadým hlediskem a rozhodujícím faktorem v případech mezinárodního přemístění bude vždy blaho dítěte. Soudci vezmou v úvahu všechny informace, které mají v každém případě k dispozici, než dospějí k nezávislému rozhodnutí. V první řadě budou usilovat o to, aby byla vydána rozhodnutí, která jsou v nejlepším zájmu dotčeného dítěte.

Pokud neexistuje platné rozhodnutí o bydlišti dítěte, musí osoba, která je nositelem rodičovské odpovědnosti k dítěti a která si přeje přemístit dítě trvale z Gibraltaru, požádat soud o povolení, odmítne-li jiná osoba s rodičovskou odpovědností souhlas udělit.

4 Vztahují se stejná pravidla na dočasné přemístění (např. o prázdninách, za účelem zdravotní péče atd.) a trvalé přemístění? Přiložte případně příslušné formuláře pro vyjádření souhlasu.

Odpověď na otázku č. 1 obsahuje ustanovení o zákonném přemístění dítěte z Gibraltaru na dobu kratší než jeden měsíc. Osoba, v jejíž prospěch bylo vydáno rozhodnutí o bydlišti dítěte, může toto dítě přemístit do ciziny na **dobu kratší než jeden měsíc**, a nepotřebuje proto souhlas druhého rodiče s cestou dítěte na dovolenou.

Poslední aktualizace: 09/08/2021

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.